

Zvídavý čtenář

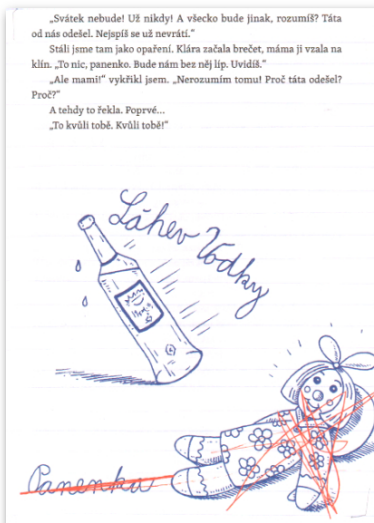
Faké to je, když...

Milé děti, často přemýšlíme o tom, jaké to pro vás je, když nemůžete chodit každý den do školy. I když doma to může být také fajn. Někomu se ale může stát, že právě doma se necítí dobře. Kluci a holky v knihách nám mohou pomoci překonávat náročné situace a někdy dokonce ukázat cestu, jak dál. Společně s nimi můžete zažívat, jaké to je, když ...

I. ... si myslíte, že vám nikdo nerozumí.

2. ... když se rodiče hádají a nakonec se rozvádějí.

(ilustrace z knihy: DRIJVEROVÁ, Martina.
To kvůli mě)

(ilustrace z knihy: SOUKUPOVÁ, Petra.
Bertík a čmuchaadlo)

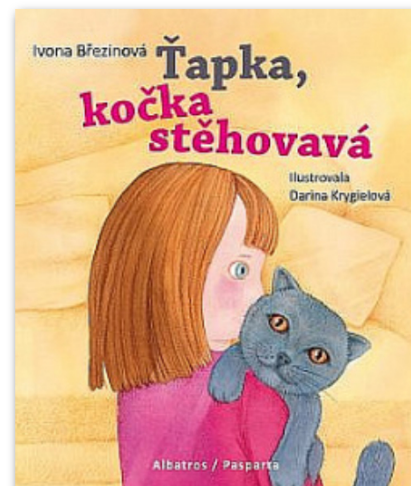
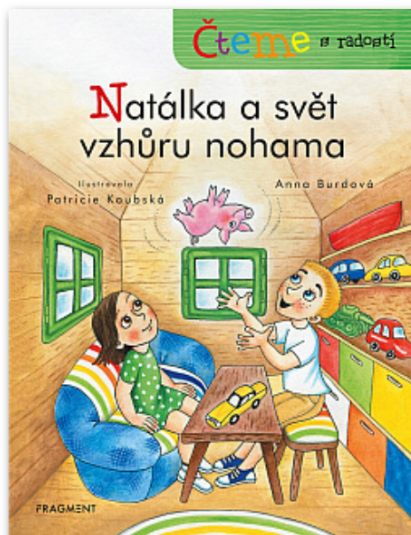
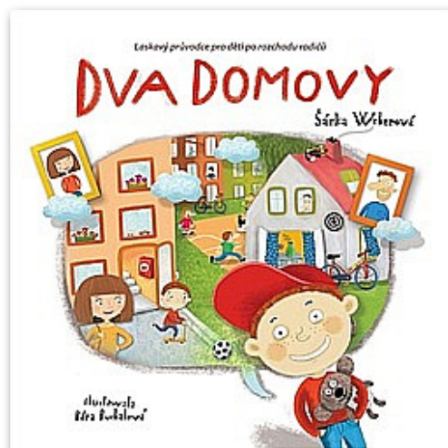
3. ... nebo když vám jeden z rodičů chybí.

„Bami?“
„Copak, Kryšo?“
„Proč mě mutr nechtěla?“ Kryšpín visel pohledem na baminčině obličejí a všiml si, jak pracně v sobě opět doluje sílu k odpovědi. „Tak proč?“ dorážel.
„Vždyť víš. Byla moc mladá a hloupá, když ses narodil.“
„To říkáš vždycky. Navíc to bylo před jedenácti lety,“ namítl Kryšpín. „Teď už přece mladá není.“

(úryvek a ilustrace z knihy: BŘEZINOVÁ, Ivona. Útěk Kryšpína N.)

4. ... když bydlíte na dvou místech.

5. ... když se vám nedaří najít si dobrou kamarádku nebo kamaráda.

Chvíli jedeme, ale pak ty holky vstanou a dojdou k ní a začnou se s ní bavit, ale nejsou její kamarádky, protože s ní mluví docela hnusně. A říkají jí „Pašíku“. A taky slyším, jak říkají, že smrdí a jestli se jede umejt. A Katka na to nic neříká, jenom že je to moc vtipný, ale říká to takovým hlasem, že se jí chce brečet, a ony to taky slyší a o to víc se jí smějou. Tak vstanu a jdu k nim.

„Nechte ji být,“ řeknu.

(úryvek z knihy: SOUKUPOVÁ, Petra. Klub divných dětí)

6. ... když chvíli ztrácíte naději, ale nakonec všechno dobře dopadne.

(úryvek a ilustrace z knihy: DVOŘÁKOVÁ, Petra. Julie mezi slovy)

Tiše jsem přikývla. Ještě chvíli vedle mě seděla a já cítila její hřejivou dlaň, která v sobě schovávala celou mou ruku. Potom mi dala pusku na čelo a potichoučku odešla.

Dívala jsem se do tmy a přemýšlela. To nevadí, že teta není moje pravá maminka. Že je jen náhradní. Lepší mít nějakou než vůbec žádnou. Ale na tu svou pravou maminku, na tu nikdy nezapomenu.

Ležela jsem naznak na polštáři a koukala oknem na oblohu, kde zářila obrovská hvězda a pomalu, docela pomaličku zapadala.

Milé děti,
přejeme vám, abyste zažívaly co nejvíce veselých chvil doma i ve škole. A pokud vám bude někdy smutno, nezapomeňte na knihy. Čtení pomáhá!